

med min Opfattelse. Med disse faa Ord skal jeg slutte.

Andersen: Ja, naar jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, saa er det for at anbefale Mindretallets Forslag, som i øvrigt er i nøje Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg tillod mig at fremsætte ved denne Sags første Behandling. Det, som jeg mener skulde være dette Forslags Op-gave, skulde være at fjerne de Misbrug, som alle i øvrigt ere enige om at bekæmpe, nemlig de Misbrug, der foregaa og udøves fra Fæstemandenes Side. Men for at fjerne disse Misbrug fra Fæstemandenes Side maatte det første Skridt være, at borttage Aarsagen til, at disse Misbrug finde Sted, og jeg ser Aarsagen dertil i den Stilling, Fæstemanden har, idet han er saa stærkt interesseret i, hvor stort Udbytte Forretningen giver. Det kan meget gerne være, at de Bestemmelser, Regeringsforslaget træffer med Hensyn til de Forholdsregler, der skulle iagttages ved Udsættelse af Bevilling til at være Fæstemand, mulig kunne forhindre nogle af de Misbrug, der foregaa, men jeg tror ikke, at man derved vil kunne fjerne disse. Jeg tror, at naar Interessent for Fæstemandens Fortjeneste staar paa den ene Side, og at han naaer denne Fortjeneste ved at begaa Misbrug over for Lyndet paa den anden Side, saa vil Interessen for at tjene saa meget som muligt i de fleste Tilfælde gaa af med Sejren. Jeg mener derfor, at ved Mindretallets Forslag vil man undgaa de Forhold, som nu ere Styld i de Misbrug, der foregaa, og jeg skal derfor anbefale dette Forslag til Vedtagelse. — Der er dog en lille Bemærkning, jeg kunde ønske at gøre til § 3 i Mindretallets Forslag; det er særlig den Paragraf, som omhandler det Bederlag, de arbejdsøgende skulle erlægge; det er nemlig sat til 25 Ore. Dette Bederlag kan vel ikke siges at være for højt for Anvisning af Konditioner for Lyndet, men vi have en anden Virksomhed her i Byen, hvortil der sker Anvisning fra private Anvisningskontorer. Det er nemlig den Virksomhed, der udøves af Rengøringskoner og Bassekoner. Anvisningen af deres Arbejde er daglig, og de maa erlægge et Bederlag for ethvert Stykke Arbejde, de faa anvist fra Kontoret, og jeg mener da, at 25 Ore for at faa anvist dagligt Arbejde, som i Reglen lønnes med 1 Kr., er en altfor høj Betaling. Det kan være, at det ikke er nødvendigt at indsætte det i Loven, det kan være, at der kan træffes Bestemmelser derom i det Regulativ, som er omtalt i Paragraffen. Jeg tillader mig kun at frem-

sætte dette for at henlede Tanken paa dette Forhold, idet jeg antager, at det er en for høj Betaling, dersom Rengørings- og Bassekoner skulle erlægge 25 Ore for Anvisningen af det Arbejde, som de selv kun modtage 1 Kr. for. Hvis der kunde ske en Ændring i denne Henseende, vilde jeg anse Vedtagelsen af Mindretallets Forslag for at føre til en Ordning, der ubetinget yder den bedste Garanti med Hensyn til Bevarelsen af Lyndets Interesser.

De Betragtninger, der fra Flertallets Side gøres gældende mod Mindretallets Ændringsforslag, forekomme mig ikke at være af en saadan Art, at man af den Grund ikke skulde kunne følge Mindretallets Forslag. Der siges saaledes, at man frygter for, at naar man faar oprettet kommunale Kontorer, vil man miste en Del af de Fordele, som det private Fæstevæsen nu byder særlig Lyndet. Jeg veed ikke, hvad det er for Fordele, der sigtes til, at den private Fæstemandsvirksomhed skulde byde Lyndet. Den ærede Ordfører for Flertallet nævnte, at man ikke kunde tænke sig, at de kommunale Kontorer kunde skaffe Pladser, det kunde derimod det private Fæstevæsen bedre. Den ærede Ordfører mente, at et kommunalt Kontor nærmest vilde være henvist til at anvise Pladser. Ja, jeg tror, at det vilde være den sundeste Ordning af dette Forhold, naar man indskrænkede sig til at anvise Pladser, thi dette at skaffe Pladser medfører saa meget andet, som er uønsket. Det medfører særlig dette, at Fæstemandene drage en hel Masse Folk fra Landet og Provinserne hertil Byen for at kunne have dem stadig væk paa Lager og gøre Forretning med dem, men det medfører ogsaa, at de, naar de have draget disse Folk til Byen, i mange Tilfælde ikke ere i Stand til at skaffe dem Pladser eller Anvisning paa Pladser en Gang, saa Resultatet er en Oversfyldning af Lyndemarkedet her i Kjøbenhavn, hvilket jeg anser for skadeligt for Lyndets Interesser, for Byens Interesser saa vel som for mange andre Interesser. Jeg mener altsaa ikke, det er nogen sund Forretningsførelse just dette at forlange, at et Anvisningskontor absolut skal skaffe Pladser, thi det tror jeg ikke, det kan. Der er jo et bestemt Antal Pladser ledige, et bestemt Antal Lyndet, der søger disse, og naar de anmelden dette paa Kontoret, saa kan Efterspørgslen efter Lyndet blive tilfredsstillet i det Omfang, den er tilfede. Der ud over mener jeg ikke, denne Virksomhed faar Betydning, i alt Fald ikke for indenbys Pladser; maaste man den faa det med Hensyn til Pladser for Folk herfra til Provinserne, men jeg kan ikke indse, hvorfor kommunale Kontorer ikke lige saa godt kunde udøve denne